

Et Par Træk af de Forenede Staters økonomiske Udviklingshistorie.

Af

Adolph Jensen.

For mindre end 300 Aar siden landede den første lille Flok engelske Udvandrere paa Kysten af Massachusetts. Det var Mænd, som lokkedes til den nye Verden, ikke ved Haabet om dér at finde Guld og ædle Stene, ikke heller ved Udsigten til at vinde Berømmelse og social Anseelse, men ene og alene for at kunne leve i Fred og Frihed i et Land, hvor man ikke krævede dem til Regnskab for deres religiøse Overbevisning eller krænkede deres politiske Idealer. De første Nybyggere i de nuværende Forenede Stater var i Virkeligheden en Skare frivillige Flygtninge, og lidet anede de hundrede Mænd, der i 1620 rystede gamle Englands Støv af deres Fødder, at de skulde lægge Grunden til et mægtigt Rige, til en af Jordens største Industri- og Handelsmagter.

Endnu hundrede Aar efter var de engelske Nybyggere hinsides Atlanterhavet saa at sige udelukkende Bønder. De maatte ikke være andet, Moderlandet undte dem ikke Ret til selv at forarbejde saa meget som et Hesteskønm: — som den

ældre Pitt kategorisk udtrykte sig i en Parlaments-tale. Det er betegnende, at det første virkelige Patent, der blev givet i nogen af de amerikanske Kolonier, angik Forfærdigelsen af et simpelt Landbrugsredskab — en Le.

Men i det sidste halve Hundredaar før Frihedskrigen forberedtes den enorme Udvikling, som i det 19de Aarhundrede skulde gøre de Forenede Stater til Evropas Konkurrent paa snart sagt ethvert Omraade af Erhvervslivet.

I og for sig var der ogsaa ved Uafhængighedskrigens Afslutning Stof til en betydelig Magt. De 13 Stater omfattede et Areal af over 700,000 engelske Kvadratmile, og Folkemængden var nær 4 Millioner. Mulighederne for territorial Udvidelse var rige, og man forsømte ingen Lejlighed til at flytte Grænsespælene ud efter. Langt den overvejende Del af de Forenede Staters Landomraade er erhvervet ved Køb: af det nuværende Territoriums $3\frac{1}{2}$ Millioner Kvadratmiles er $2\frac{2}{5}$ Mill. betalt med rede Penge.

Det første store Land-Køb fandt allerede Sted i 1803, da Napoleon solgte Louisiana til Unionen for 15 Millioner Dollars. Man havde i Grunden kun tænkt at købe Byen New Orleans, og Kongressen havde hertil bevilget 2 Millioner Dollars; men da James Monroe kom til Frankrig for at bringe Handelen i Orden, mødte han til sin Forundring et Tilbud fra Napoleon om Afstaaelse af hele Louisiana for en Sum af 100 Mill. Frs., Dagen efter nedsat til 15 Mill. Dollars. Monroe ansaa dette Tilbud for saa gunstigt, at han straks modtog det, uagtet han ikke havde Mandat dertil. Regeringen ratificerede

Købet, skønt mange Stemmer hævede sig derimod: man mente, det var en daarlig Handel; de 865,000 Kvadratmile Land (altsaa et Areal større end det oprindelige Territorium) skulde ikke være den betingede Købesum værd. Vi skulle nedenfor se, i hvilken Grad Erfaringen har gjort denne Frygt til Skamme.

Det andet Land-Køb var af mindre Betydning. Det fandt Sted i 1819, da Spanien afstod det 70,000 Kvadratmile store Florida for en Sum af 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Dollars.

I 1845 indlemmedes Texas i Unionen. Det var i det væsentlige en gratis Landerhvervelse, idet Texas, som, efter at have løsrevet sig fra Mexiko, en kort Tid havde været anerkendt som en uafhængig Republik, selv ønskede at slutte sig til Fristaterne. Arealet var 390,000 Kvadratmile, men hened en Tredjedel heraf overdroges i 1850 til Unionen (mod et Vederlag til Staten Texas af 10 Mill. Dollars) for senere at inkorporeres i tilgrænsende Stater.

1846 annekteredes Territoriet Oregon (de nuværende nordvestlige Stater Idaho, Oregon og Washington) — en gratis Landerhvervelse paa 289,000 Kvadratmile.

Erhvervelsen af Ny Mexiko og Kalifornien fuldbyrdedes formelt ved Køb, men i Virkeligheden paa Grundlag af Erobring. Indlemmelsen af Texas i Unionen havde fremkaldt en Grænsestrid med Mexiko, som erklærede Krig i 1846. Under denne tog Unionen først Ny Mexiko i Besiddelse, senere Kalifornien, hvor Nybyggerne fra de Forenede Stater iøvrigt allerede havde erklæret sig uafhængige af den mexi-

kanske Regering. Ved Fredslutningen 1848 besejledes Unionens faktiske Besiddelse af de nye Territorier — et Landomraade paa ialt 524,000 Kvadratmile — ved en Traktat, hvorefter Afstaaelsessummen fastsattes til $18\frac{1}{4}$ Mill. Dollars. Denne Landerhvervelse indbefattede imidlertid ikke Egnene Syd for Gila Floden (en Del af de nuværende Stater Arizone og Ny Mexiko), som købtes i 1853 for 10 Mill. Dollars. Arealet af dette saakaldte »Gadsden purchase« udgjorde 36,000 Kvadratmile.

Den næste Landerhvervelse skete i 1867, da Fristaterne af Rusland købte det 600,000 Kvadratmil store Alaska for lidt over 7 Mill. Dollars.

I de 30 Aar fra 1867 til 1897 fandt ingen Udvidelse Sted af de Forenede Staters Landomraade, men i 1897--99 fulgte flere mindre Erhvervelser ved Annektion og Erobring (Hawaii, Portorico, Pine, Guam og Samoa Øerne, ialt 11 à 12,000 Kvadratmile) samt endelig Philippinerne (143,000 Kvadratmile), som efter Krigen med Spanien købtes for 20 Mill. Dollars.

De oprindelige 700,000 Kvadratmile var i 1820 vokset til 2 Millioner, i 1850 til 3 Mill., og nu er Arealet, som allerede nævnt, over $3\frac{1}{2}$ Mill. Kvadratmile. Der er ingen anden Magt i Verden, naar undtages Kina, der hjemme (d. v. s. i Hovedlandet) raader over saa meget Land som de Forenede Stater; medregner man derimod Kolonialbesiddelserne, bliver United States kun Nr. 5, idet baade Storbritannien, Rusland og Frankrig gaa foran.

Langt større Betydning end den territoriale Udvidelse har dog den enorme Befolkningsforøgelse

haft. Ved Aar 1800 var Folketallet noget over 5 Millioner, i 1820 omtrent 10 Mill., i 1850 over 23 Mill., i 1880 over 50 Mill., i 1890 63 Mill., i 1900 godt 76 Millioner. Hvis Kongeriget Danmarks Befolkning i det 19de Aarhundrede var vokset i samme Forhold som de Forenede Staters, havde vi nu været 14—15 Millioner i Stedet for $2\frac{1}{2}$. Medens en Befolkningstilvækst af 10 pCt. i 10 Aar i Evropa ansés for at være ganske respektabel, har Tilvæksten i de Forenede Stater ikke i noget Tiaar været under det dobbelte heraf, som oftest har den været mellem det tre- og firedobbelte, altsaa nogle og tredive pCt. i 10 Aar. Men Evropa har ogsaa hvert Aar sendt store Skarer over Havet til de nye Lande, i de første Tiaar af det 19de Aarhundrede vel kun en halv Snes Tusinde aarlig, men i Fyrreerne mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ Million, senere atter noget mindre, men i Firserne noget over, i Halvfemserne noget under $\frac{1}{2}$ Million aarlig. Den hele Indvandring til de Forenede Stater i det 19de Aarhundrede udgør paa det nærmeste 20 Mill. Mennesker, og i Øjeblikket er omtrent 14 pCt. af Staternes Befolkning fremmedfødt.

Ser man bort fra de c. 9 Millioner Farvede, som for Tiden lever i Nordamerika, kan man sige, at i det væsentlige hele den øvrige Befolkning middelbart eller umiddelbart skyldes Kolonisation fra europæiske Lande. Den gamle Verden har her lagt et nyt Land, netop af samme Størrelse som Evropa, under Kulturens Plov, og i Tidens Løb givet det en Befolkning, som i Tal staar Maal med alle Stormagters undtagen Ruslands. Sét fra et verdensøkonomisk Synspunkt er dette saare godt, men den gamle Verden har

gennem sit Kolonisationsværk tillige skabt sig en Konkurrent af Rang. Det er jo ikke blot Slynkler og Døgenigte, Evropa har sendt over Atlanterhavet, det er i det væsentlige Folk tilhørende den bedste Part af hver Tidsalders Ungdom, unge Mennesker med Evner og Vilje til at arbejde og gøre Gavn, naar blot de fik Rum til at røre sig.

Atter og atter mindes man om, at dette maa have været saa, naar man kaster Blikket tilbage paa Udviklingen i det sidst forløbne Aarhundrede.

Lad os tage Nationalformuen — ganske vist et noget vanskeligt Begreb at bestemme rationelt, men paa den anden Side saa omfattende som intet andet økonomisk Maal. For Tiden før Midten af Aarhundredet har man ikke haft Midler til at beregne Nationens samlede Formue, men ved Aar 1850 opgjordes den til 7 Milliarder Dollars, for Aar 1860 til over det dobbelte (16 Milliarder); i 1870 var den atter næsten fordoblet (30 Milliarder); i 1880 opgjordes den til 43, i 1890 til 65 og i Aaret 1900 til 94 Milliarder Dollars. Dette vil sige, at den gennemsnitlige Formue pr. Individ er steget fra 308 Dollars i 1850 til 1236 Dollars i 1900. Sammenligninger er paa dette Omraade vanskelige, men det tør dog maaske med alt Forbehold anføres, at Falbe Hansen i sin Tid har beregnet, at Danmarks Nationalformue fordobledes fra 1848 til 1864 og atter fra 1864 til Midten af 1880'erne, da den ansloges til noget over 6½ Milliard, medens den parlamentariske Skattekommission i 1900 beregnede Formuen til 7 Milliarder Kr.

Gaar man saa over til at betragte nogle af de

Tal, der kendetegner Næringslivets Udvikling i dets forskellige Grene, faar man et ikke mindre stærkt Indtryk af det amerikanske Folks Kraft. Medens Befolkningsstæthed, trods Landomraadets Udvidelse, stadig har været i Stigning Aarhundredet igennem (der boede Aar 1800 kun 6—7 Mennesker pr. Kvadrat-mile, i 1870 omtrent 13, men i 1900 over 25 pr. Kvadrat-mile), er derimod det dyrkede Areal vokset i stærkere Forhold end Indbyggertallet. I den gamle Verden er i det væsentlige al dyrkelig Jord under Plov, og har været det i lange Tider; i de Forenede Stater foregaar derimod en stadig Udvidelse af Landbrugsarealet: fra første Halvdel af Halvfjerdsene til sidste Halvdel af Halvfemserne blev saaledes det Areal, der var besaaet med Hvede, Rug, Byg, Havre og Majs mere end fordoblet, idet det steg fra 30 til 62 Mill. Hektarer, og det samlede Høstudbytte for de nævnte 5 Kornsorter forøgedes i samme Tidsrum fra 390 til 806 Mill. Decitons. Nordamerika har da ogsaa i den sidste Menneskealder kunnet afse et stigende Kvantum Kornvarer til Udførsel; saaledes er Eksporten af Hvede vokset fra 9 Millioner Decitons aarlig i Slutningen af 60'erne til 54 Mill. i Slutningen af Halvfemserne, Eksporten af Majs i samme Tidsrum fra $2\frac{1}{2}$ til 49 Mill. Decitons, og den samlede Udførselsværdi for Landbrugsprodukter af alle Arter, der i Midten af Aarhundredet udgjorde omkring 100 Mill. Dollars, er nu naaet op til næsten det 10-dobbelte (i 1901 944 Mill. Dollars).

En anden Maalestok for Landbrugets Udvikling har man i Antallet af Husdyr. Der fandtes i 1870 lidt over 25 Millioner Stykker Hornkvæg, men tredive

Aar senere, i 1900, næsten 68 Millioner. I samme Tidsrum steg Hestenes Antal fra 8 til 18 Mill., Faarenes fra 41 til 62 Mill. og Svinenes fra 27 til 63 Mill.

Men ogsaa paa anden Maade end ved at dyrke Jorden have Amerikanerne forstaaet at udnytte deres Lands naturlige Rigdomme. For Udviklingen af den moderne gigantiske Fabrikindustri har Mineralproduktionen spillet en afgørende Rolle. Før 1840 brødes der omtrent slet ikke Stenkul i Nordamerika, kun nogle faa hundrede Tusinde Tons aarlig, men allerede ved Aarhundredets Midte var Produktionen af dette nu saa uundværlige Brændselsstof steget til 3 à 4 Mill. Tons aarlig, i Midten af 60'erne naaede den 10 Mill., i Midten af 70'erne 50 Millioner, i Midten af 80'erne 100 Millioner; i 1898 udgjorde Kulproduktionen omtrent 200 Mill., i 1901 omtrent 267 Mill. Tons. — Paa en Maade spiller dog Stenoljen en nok saa betydningsfuld Rolle i de Forenede Staters økonomiske Historie. Ganske vist havde man allerede i Trediveerne fundet Oljekilder i Virginia, men den hele Produktion indskrænkede sig til 50 eller 100 Fade aarlig, og nogen virkelig Betydning fik Petroleum'en først efter 1859, da Fundet af de store Kilder i Pennsylvanien foraarsagede en højt dreven Spekulation, en »Petroleumsfeber« i Lighed med »Guldfeberen« i Kalifornien nogle Aar tidligere. Udbyttet i 1859 angives til 84,000 Gallons, men allerede Aaret efter var det 21 Millioner, uagtet store Masser af Oljen gik til Spilde, fordi man ikke havde sørget for Foranstaltninger til at optage den, naar den flød fra Springkilderne. I Midten af 60'erne produceredes

allerede over 100 Millioner Gallons Petroleum aarlig, omkring 1880 c. 1000 Mill., i 1900 ikke mindre end 2660 Mill. Gallons. — Af de Metaller, der udvindes i de Forenede Stater, har Jærnet langt den største Betydning for Industrien. Men Udviklingen af Jærnvindingen og navnlig af Staalproduktionen tilhører næsten ganske den nyeste Tid. I Aaret 1820 produceredes kun 20,000 Tons Raajærn, omkring 1850 var Produktionen stegen til c. $\frac{1}{2}$ Million Tons aarlig, og i Midten af 60'erne til 1 Million Tons; tyve Aar senere var den aarlige Produktion firedoblet, fra 1890 til 1896 holdt den sig omkring 8 og 9 Millioner, 1897 var den c. 10, 1898 næsten 12, 1899 godt $13\frac{1}{2}$ og 1900 henimod 14 Mill. Tons. Endnu betydeligere var Stigningen i Staalproduktionen, som i 1867 endnu kun udgjorde 20,000 Tons, i 1873 c. 200,000, men i 1880 over 1 Mill. Tons; i første Halvdel af Halvfemserne produceredes aarlig 3—4 Mill., i 1897 7 Mill., i 1898 9 Mill. og i 1899 og 1900 10 à $10\frac{1}{2}$ Mill. Tons Staal.

Det Felt, hvor de Forenede Staters Konkurrence i Øjeblikket er mest truende for Evropa, er det industrielle. Det er ogsaa her, at Udviklingen er mest imponerende. For Industriens Vækst er det ifølge Sagens Natur vanskeligt at finde rammende og tilstrækkeligt omfattende Udtryk i Tal; Industri udøves jo under saa mangfoldige Former, og Afgrænsningen overfor andre Erhverv er ofte praktisk umulig. I det væsentlige er det kun Stordriften, Fabrikvirksomheden, man har Rede paa, og de nedenfor anførte Tal angaa kun denne. Vi betragte den 40-aarige

Periode 1860—1900, delt ved Aaret 1880 i to lige store Afsnit:

	Antal Fabriker	Deres Kapital	Produktionens Værdi
Aar 1860.....	140,000	1009 Mill. Dollars	1886 Mill. Dollars
— 1880.....	254,000	2781 — —	5349 — —
— 1900.....	513,000	9875 — —	13040 — —

Medens Fabrikernes Antal i 40 Aar steg til henimod det 4-dobbelte, forøgedes Kapitalen til omtrent det 10-dobbelte og Produktionens Værdi til over det 7-dobbelte. Der kunde anføres en Mængde andre Data af lignende Art: Antallet af industrielle Arbejdere, Summen af de udbetalte Lønninger, Værdien af forbrugte Materialier osv.; alle vidne de paa samme Maade som ovenstaaende Tal om en rivende Vækst.

Den amerikanske Industri har naaet sit nuværende fremskredne Standpunkt ikke alene ved Landets overordentlige produktive Kraft, men ogsaa ved den for Nationen ejendommelige Evne til at udnytte det i hvert Øjeblik givne paa den bedste og mest økonomiske Maade. Der kunde nævnes adskillige Eksempler paa, hvorledes der af en i Evropa gjort Opfindelse er udsprunget en amerikansk Industri. Amerikanerne give ogsaa selv deres vel ordnede Patentvæsen Æren for talrige nationale Industrigrenes Trivsel — med hvor megen Ret er det vel vanskeligt at afgøre, men at Eneretsbevillinger spille en betydelig Rolle i de Forenede Staters Industri, fremgaar allerede af deres enorme Tal. Ialt var der indtil Begyndelsen af Aaret 1900 i Unionen givet 681,000 Patenter, nemlig 12,000 før 1840, 26,000 mellem 1840

og 1860, 207.000 mellem 1860 og 1880 og 437.000 mellem 1880 og 1900.

Det forstaar sig af sig selv, at de Forenede Staters Deltagelse i det internationale Handelssamkvem er tiltaget umaadeligt i Løbet af det 19de Aarhundrede. Man ser det af Bevægelsen i de omsatte Værdier. Den samlede Værdi af ind- og udførte Varer udgjorde Aar 1800 omtrent 162 Mill. Dollars, 1850 var Værdien vokset til 318 Mill., 1870 til 829 Mill., men Aar 1900 til 2244 Mill. Dollars. Medens Værdien af indførte Varer hele Aarhundredet igennem paa det nærmeste holdt Skridt med Folketallet, er Udførselsværdien navnlig i de sidste 30 Aar steget langt stærkere end Befolkningen: den udgjorde pr. Individ i 1870 omtr. 10 Dollars, men nu næsten 19 Dollars. Det er et betegnende Træk, at lige indtil for en halv Snes Aar siden var Indførselsværdien for Jærn- og Staalvarer større end Udførselsværdien, medens der nu udføres for et 6 Gange saa stort Beløb som der indføres:

	Jærn- og Staalvarer	
	Indførsel	Udførsel
	Mill. Doll.	Mill. Doll.
1890	42	26
1895	23	32
1901	18	117

Noget lignende gælder Manufakturvarer, for hvilke Udførselsværdien er steget fra .c. 68 Mill. Dollars i 1870 til 412 Mill. i 1901. — En særlig Interesse knytter sig til de Forenede Staters Udførsel af Landbrugsprodukter, der i 1830 end ikke naaede et halvt hundrede Mill. Doll., men allerede 10 Aar senere

henved det dobbelte, og nu det 20-dobbelte (næsten en Milliard Doll. aarlig).

Hvad der mere end noget andet har bidraget til at fremme den materielle Udvikling er — i Amerika som andetsteds — Samfærdselsmidlerne. Navnlig har naturligvis Fremvæksten af et stadig tættere Jærnbanenet spillet en umaadelig Rolle for det vidtstrakte Land. Den første Jærnbane i de Forenede Stater anlagdes sidst i 1820'erne, og allerede 1830 var der næsten 3000 miles i Drift, 1850 omtrent 13000, 1870 c. 53000, nu nær ved 200000 miles. De Forenede Staters Jærnbanenet er større end alle evropæiske Landes tilsammen; og Godstrafiken, der siden 1882 er bleven fordoblet, er halvanden Gang saa stor som Evropas.

Hvad der er meddelt i det foregaaende er kun nogle spredte Tal, som kunde forøges i det uendelige. Det kunde være fristende at føre Skildringen videre og paapege de Forandringer, der efterhaanden er foregaaet i de enkelte »Landsdeles« Betydning for Helheden. Som det geografiske Centrum og Befolkningens »Tyngdepunkt« har flyttet sig (mod Vest), saaledes har ogsaa det økonomiske Tyngdepunkt skiftet Sted. En nærmere Paavisning heraf vilde imidlertid kræve mere Plads, end der kan raades over i denne Skitse. Her skal kun lige peges paa et vigtigt Træk i den nyeste Udviklingshistorie, nemlig Sydens Industrialisering.

I den almindelige Bevidsthed har den Opfattelse vokset sig fast, at Sydstatene er agerdyrkende, Nordstatene industridrivende, og enhver Skoledreng

kan paa sine Fingre Lektien om de sociale og politiske Modsætninger, der have udviklet sig heraf. Oprindeligt var det ogsaa rigtigt, at de sydlige Staters umaadelig frugtbare Jord gjorde Plantagedrift (Sukker, Ris, Bomuld, Tobak) til saa lukrativ en Forretning, at den industrielle Virksomhed stilledes i Skygge og kun udvikledes langsomt. Men heri er der sket et stort Omslag i de sidste Aartier. Det har vist sig, at Nordstaterne ikke ere i den Grad overlegne med Hensyn til Mineralrigdom, som de fra tidligere Tid havde Ord for at være, og man har gjort den Opdagelse, at Sydens forholdsvis billige Arbejdskraft med Fordel lader sig anvende ogsaa paa det industrielle Omraade. Vi anføre et Par Tal for at illustrere Sydens fremadskridende Industrialisering.

Værdien af Sydstaternes hele Mineralproduktion udgjorde for Aaret 1880 godt og vel 21 Millioner Dollars, i 1890 lidt over 72 Mill. og i 1900 nær ved 172 Mill. Dollars. De vigtigste mineralproducerende Sydstater ere Vest-Virginien og Alabama, hvis sammenlagte Produktionsværdi overstiger Halvdelen af samtlige Sydstaters. I Vest-Virginien er Hovedprodukterne Kul (Produktionsværdi 1880: 2 Mill., 1900: 18 Mill. Doll.) og Petroleum (1880: $\frac{1}{5}$ Mill., 1900: 22 Mill. Dollars), medens Alabama har sin væsentligste Styrke i Produktionen af Jærn (1880: $1\frac{1}{2}$ Mill., 1900: 22 Mill. Dollars).

Ikke mindre betydelig har Udviklingen været paa Fabrikindustriens Omraade. I Aaret 1860, altsaa umiddelbart før Borgerkrigens Udbrud, registreredes der i Sydstaterne 24000 Fabrik anlæg, mest saadanne der stod i Forbindelse med Sukkerproduktionen (alt-

saa en Art Landbrugsindustri) med en samlet Kapital af 119 Millioner Dollars og en Produktionsværdi af 197 Mill. Dollars aarlig. Allerede 30 Aar senere, i 1890, havde Fabrikernes Antal fordoblet sig, medens deres Kapital og Produktionsværdi var stegen til det firedobbelte. Men endnu betydeligere blev dog Udviklingen i de følgende 10 Aar. I 1900 var Fabrikernes Antal nemlig 83000, Kapitalen 1006 Mill. og Produktionsværdien 1261 Mill. Dollars.

I Konkurrencen paa det industrielle Omraade have Sydstaterne hidtil haft en Støtte ikke alene i den billigere Arbejdsløn, men ogsaa i den mindre strænge Fabriklovgivning. Det er saaledes karakteristisk, at medens 60 pro mille af Industriarbejderne i Syden ere Børn, er det tilsvarende Forholdstal for den øvrige Del af Unionen kun 5 pro mille. Ogsaa Bygge- og Maskinbeskyttelsesforskrifterne ere langt mindre strænge i Syd- end i Nordstaterne.

Naar vi have fremhævet Sydstaternes stærke Udvikling paa det industrielle Felt, maa det dog tilføjes, at denne delvis er at betragte som et Led i det almindelige materielle Opsving, hvori ogsaa Landbruget tager væsentlig Part. Agrarforholdene i Syden udvikle sig mere og mere i moderne, demokratisk Retning; Farmeren er i Færd med at gøre sig uafhængig; han sælger ikke mere, som i tidligere Tid, Høsten paa Roden, han udnytter sit Brug mere intensivt end før. Det er navnlig i Staten Texas, at disse Forhold have forbedret sig i de sidste Decennier, saa at dette vidtstrakte Land (dets Areal er større end det tyske Riges) byder en kommende Indvandringsstrøm rige Muligheder. I flere Henseender synes Texas at ville tage Førerstillingen i

Syden; eksempelvis er Bomuldsdyrkingen, som tidligere i det væsentlige var begrænset til de gamle (østlige) Sydstater, stadig rykket længere mod Vest, og Texas er nu ubetinget det betydeligste Centrum for Bomuldsdyrkingen og Bomuldsindustrien. Det kan endelig tilføjes, at man flere Steder i Sydstaterne har gjort heldige Forsøg med nye Kulturer, f. Eks. Silke og The; sidstnævnte giver bedre Udbytte end i Kina og paa Ceylon, og Kvaliteten skal være ret god.

Af Sydstaterne (13 i Tallet) høre de 9 til det oprindelige Landomraade, medens de 4 Stater Texas, Florida, Louisiana og Arkansas udgøre Dele af senere Erhvervelser. De to sidstnævnte gaa ind under det første store Landkøb, »The Louisiana-purchase« af 1803, der uden Sammenligning har været af størst Betydning for den materielle Udvikling. Dets Areal udgør nær ved en Tredjedel af Unionens nuværende Landomraade og giver Plads for 14 af dens 45 Stater. Folketallet, som ved Købet i 1803 end ikke naaede 100,000, er nu 15 Millioner (altsaa 150 Gange saa stort), en Femtedel af hele Unionens Befolkning. At Louisiana-Staterne indeslutte umaadelige Strækninger af frugtbart og nu vel dyrket Agerland fremgaar alene deraf, at de i Aaret 1900 producerede 264 Mill. Bushels Hvede, 1013 Mill. Bushels Majs, 311 Mill. Bushels Havre, foruden store Mængder Rug, Byg, Kartoffler, Bomuld m. m., alt i alt egentlige Landbrugsprodukter til en samlet Værdi af 755 Millioner Dollars. Heri er endda ikke medregnet Uldproduktionen, som i Aaret 1900 havde en Værdi af 15 Mill. Dollars (netop den samme Sum, hvorfor hele Landet i sin Tid blev købt), heller

ikke Udbyttet af Sukkerdyrkingen, af Mejeridriften, af Fjerkræavl o. s. fr. Medtages alt dette, naar man op til en samlet Sum af omkring 1500 Mill. Dollars, repræsenterende Værdien af et eneste Aars Landbrugsproduktion i videre Forstand. Louisiana-Staterne levere for Tiden mindst Halvdelen af hele Unionens Hvedeproduktion, ligeledes Halvdelen af Majs og Byg, fire Femtedele af Havre, og en Fjerdedel af Rugproduktionen. Men ogsaa paa Mineindustriens Omraade staa disse Stater i flere Henseender højt; saaledes stammer 7 Tiendedele af Unionens Sølvproduktion, over Halvdelen af Guld- og Tredjedelen af Jærnproduktionen fra Louisiana-Staterne — især Colorado og Montana (Sølv og Guld) og Minnesota (Jærn). — Og der er Mulighed for en endnu langt rigere Udvikling i Fremtiden. Louisiana-Staterne have samme Udstrækning som Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien, Schweiz, Holland og Belgien tilsammen, og besidder mindst lige saa store naturlige Rigdomme som disse Lande — og dog er Befolkningen kun en Trettendedel saa stor (15 Mill. mod 202 Mill.).

Intet Under, at man har ønsket at fejre Hundredaarsdagen for »The Louisiana-purchase« paa festlig Vis, og at man vil benytte denne Lejlighed til at vise Verden, hvad amerikansk Energi og Snille formaar. Til den stort anlagte Udstilling, der skal afholdes i 1904, har man derfor ogsaa valgt Byen St. Louis, den betydeligste Stad i Louisiana-Staterne, Unionens fjerdestørste By, der nu tæller omkring 600,000 Indbyggere.